

get til og skal derfor ikke udtale mig derom. Det er en Selvfølge, at naar der ikke foreligger Forslag til en Takstlov, maa den ærede Minister forelægge et Forslag derom, men et saadant Forslag burde gaa ud paa at lade den nuværende Lov forlænge et Aar. Det havde været det naturligeste, og saa havde Lovgivningsmagten faaet Tid til at se paa Sagen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juni-Rysensteen): Tør jeg spørge det ærede Medlem: Naar vi to sluttede en Kontrakt paa 5 Aar, og De da kommer til mig og siger: Nu vil jeg ikke holde den længere, — er jeg saa bunden til at gaa ind paa, hvad De siger skal være saadan og saadan. Saaledes er netop Forholdet mellem Landstinget og Folketinget i denne Sag.

J. C. Christensen: Jeg synes rigtig nok, at dette Spørgsmaal ligger meget langt borte fra den Sag, vi her forhandle. Skulde man endelig slutte noget fra, hvad den ærede Minister spørger om, vilde man snarere komme til det modsatte Resultat.

Hammerich: Jeg kunde næsten frafalde Ordet, da den ærede Minister saa godt som har udtalt, hvad jeg kunde have at sige. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) i, at denne Lov kan vedblive at bestaa, indtil vi vedtage noget andet. Loven gælder netop kun for en bestemt Tid, og at begrænse den hertil var det, som Landstinget med beraad Hu holdt paa. Det er ikke saa usædvanligt, at vi i en Lov iudsætte en Revisionsbestemmelse, der dog begrænses derhen, at, naar vi ved Revisionen ikke enes om noget andet, saa bliver den bestaaende Lov ved at gælde, men saadan affattedes ikke Revisionsbestemmelsen i denne Lov. Landstinget havde nemlig store Betæneligheder ved denne Lov for det første fordi det er en ret betænkelig Sag at lade noget saadant som Taksterne være i Detailerne afhængigt af Forhandlinger paa Rigsdagen, det hører naturligt hjemme i Administrationen, og for det andet, fordi Landstinget i Grunden mente, at Taksterne vare for lave. Landstinget indførte derfor ganske simpelt den Bestemmelse, at denne Lov kun gjaldt i 5 Aar altsaa indtil 1ste April dette Aar. ganske sikkert er det, at Meningen var, at hvis ikke Tingene enedes om andre Takster forinden den 1ste April, stod Administrationen igen frit og kunde som den, der

havde Ansvar, ændre Taksterne, som den mente, de burde ændres. Hvorvidt Ministeren da vil gaa til højere eller lavere Takster, skal jeg ikke komme ind paa. For mit Vedkommende vilde jeg selvfølgelig finde det rigtigst, at han gik til højere Takster og saa derefter atter tog Spørgsmaalet op til fornyet Drøftelse paa Rigsdagen. I det hele taget mener jeg, at et Fællesudvalg naturligt kunde ende med at foreslaa at vedtage denne Lov, men med den Forandring, at den sidste Paragraf falder bort, og at der i dens Sted sættes en Revisionsbestemmelse, som naturligt kunde sigte paa 1903 i Stedet for som nu 1901. Jeg tror nemlig ikke, at vor Kommission og Lovgivningen vilde blive færdige før med deres Overvejelser. Men urigtigt vilde det være og uden for Landstingets Forudsætninger om man vilde sige: Nej, de gamle Takster skulle blive, til de ny komme. — Den ærede Ordfører mente, at Ministeren skulde betragte sig som befuldmægtiget for Lovgivningsmagten. Hvis saa var, maa man ikke overse, at det er vanskeligt at handle som befuldmægtiget for to Personer, der ere uenige. Der maa han nøjes med at følge den ene, i dette Tilfælde følger den ærede Minister, efter min Mening med Rette, Landstinget, fordi det i denne Sag fra først af har haft Ret. Mere kan ikke forlanges af ham.

Philipsen: Som Medlem af Jernbake-kommissionen ønsker jeg til den ærede Trafikminister at sige, at hvis Kommissionens ærede Formand over for ham har brugt den Udtalelse, som den ærede Minister siger er brugt, nemlig, at Kommissionen var kørt fast i Takststagen, og man som Følge deraf anmodede om en Frist til Lovens Forlængelse, saa havde Kommissionens Formand handlet ganske i Uoverensstemmelse med det Mandat, han havde faaet i Kommissionen. Jeg har nu ingen Grund til at tro, at den ærede Minister tager fejl i det Referat, han har givet af Samtalen, som foregik mellem ham, Kommissionens Formand og det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds, thi det var den Folketingsmand, som ledsagede Kommissionens Formand til Samtalen med den ærede Minister. Det, som vor Formand havde Bemyndigelse til at sige Ministeren, var dette, at der var et overvejende Flertal inden for Kommissionen, jeg kan vel næsten sige Enstemmighed om at det var uklogt at fremme Takstloven som en særskilt Foranstaltning, fordi man vidste, at Tanken om at forhøje Taksterne